

Nr 5

Utrikesutskottets utlåtande i anledning av motion om normalisering av förbindelserna mellan Sverige och Tyska Demokratiska Republiken.

I en i andra kammaren av fru *Torbrink m. fl.* väckt motion, nr 592, vilken hänvisats till utrikesutskottet, föreslås att riksdagen i skrivelse till regeringen hemställer om snabb utredning och beslut att på sätt som anses lämpligt normalisera förbindelserna mellan Sverige och Östtyskland.

Beträffande motiveringen till motionärernas yrkande får utskottet hänvisa till motionen.

Frågan om Sveriges diplomatiska förbindelser med Östtyskland har behandlats i riksdagen 1965 i anledning av motioner i ämnet, men har icke föranlett någon riksdagens åtgärd. I sitt utlåtande (UU 1965:1) erinrade utrikesutskottet om att, trots att officiella förbindelser med Östtyskland saknades, faktiska kontakter förekom på olika områden. Vidare framhölls att ett upptagande av diplomatiska förbindelser med Östtyskland skulle innebära att Sverige på det internationella planet verkade för ett erkännande av Tysklands uppdelning på två självständiga stater. I Sverige hade man icke, förklarade utskottet, uppgivit hoppet om en tysk återförening. Det torde emellertid i första hand ankomma på tyska folket självt och stormakterna att finna vägen till Tysklands återförening.

Utskottet finner ingen anledning att frånga den inställning till Tysklandsfrågan som redovisats i nämnda utlåtande. Det vill vidare erinra om att de faktiska kontakter mellan Sverige och Östtyskland, som under årens lopp framvuxit och utformats i enlighet med denna inställning såsom motionärerna även framhållit utvecklats på ett tillfredsställande sätt. Sådana kontakter förekommer på många områden såsom i fråga om handel, kommunikationer, rättsfrågor, kulturutbyte och idrottsutbyte. Goda möjligheter föreligger att inom denna ram ytterligare utvidga kontakterna med Östtyskland, ej minst vad gäller kulturutbytet. Med hänsyn till Tysklandsfrågans känsliga karaktär i förhållande mellan öst och väst synes det icke motsvara svenska intressen att gå utöver sådana faktiska kontakter på olika områden genom en formell »normalisering» av förbindelserna.

Återigen vill utskottet uttala som sin mening att det i första hand får anses ankomma på det tyska folket självt och på stormakterna att finna vägar till en lösning av det tyska problemet. De strävanden som för närvaran-

de pågår att gradvis stärka och vidareutveckla samarbetet mellan Väst- och Östeuropas stater är enligt utskottets mening av stor betydelse och ägnade att på längre sikt skapa förbättrade förutsättningar för en sådan lösning. Denna utveckling skulle enligt utskottets mening icke främjas av separata svenska initiativ.

Utskottet hemställer med hänvisning till vad sålunda anförts,
att motionen II: 592 icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 13 april 1967

På utrikesutskottets vägnar:

ARNE GEIJER

Närvarande:

från första kammaren: herrar Arne Geijer (s), Lundström (fp), John Ericsson (s), Birger Andersson (s), Bengtson (cp)*, Möller (s), Axel Andersson (fp), Ivar Johansson (cp) och Hernelius (h);

från andra kammaren: fru Renström-Ingenäs (s), herrar Alemyr (s)*, Ohlin (fp), Skoglund (s), Mellqvist (s), Wedén (fp), fru Eriksson i Stockholm (s) samt herrar Wahlund (cp) och Cassel (h).

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av fru *Renström-Ingenäs* (s).